

Una oportunitat per fer costat al papa Francesc

Dc, 29/08/2018 per Catalunya Religió

(*Catalunya Religió*) El papa **Francesc** és el blanc d'una campanya de deslegitimació sense precedents. Se l'acusa d'encobrir els casos de pederàstia i se'l convida a renunciar. Fins ara s'havia tractat d'un petit grup de cardenals que no estaven d'acord amb la seva posició sobre la família. Ara l'investida agafa dimensions més serioses i ja es demana sense embuts no ja que rectifiqui, sinó que dimiteixi. Des de Catalunya Religió ens sumem a tots els qui creuen que el Papa no ha de dimitir. Al contrari, ha d'acabar la seva feina: contra els abusos i, sobretot, avançant en la reforma de l'Església posant en el centre l'alegria i la misericòrdia de l'Evangelí.

El teló de fons de les acusacions contra el Papa són els abusos sexuals i l'abús de poder. Però és fàcil veure que darrera les acusacions no hi ha la preocupació per les víctimes o perquè això no torni a passar.

Cal destacar que aquest atac contra el papa Francesc no és un fet aïllat. Tot el contrari. No és casualitat que un dels primers a "escandalitzar-se" públicament per la suposada denúncia que va llençar aquest diumenge l'exnunci als EUA **Carlo Maria Viganò** sigui el cardenal nord-americà **Raymond Leo Burke**. És el portaveu visible dels sectors més integristes i enemic declarat de la doctrina social del papa Francesc, que també és la doctrina social de l'Església. Burke també és conegut per les seves relacions amb **Steve Bannon**, l'ex-cap d'estratègia de **Donald Trump** famós per ser un dels principals promotors de les *fake news*, i amb connexions amb el ministre italià antiimmigració **Matteo Salvini**. Com explica [l'informe que publiquem](#) sobre el cas, això és molt més que la carta d'un nunci ressentit. El papa Francesc fa nosa a molta gent.

Els qui enyoren l'Església de la Cristiandat i la utilitzen com un instrument per implantar un programa restauracionista i assolir quotes de poder, veuen que se'ls acaba el temps. La clau és la renovació del col·legi cardenalici. Francesc ja ha nomenat 59 dels 124 cardenals electors que hi ha avui. És una exigua majoria de

cardenals bergoglians, que encara és insuficient per assegurar que el següent pontificat també sigui de reforma. Però com més temps passa, més renovació del col·legi de cardenals i menys possibilitats de tornar als vells temps en un proper pontificat. Per això, aquest atac no és només a Francesc sinó també a la seva estructura més propera, a qui s'intenta fraccionar.

I ara què?

Tot fa preveure que aquesta situació només acaba de començar. Hi haurà més atacs d'aquests sectors contra Francesc. Per això, pensem que:

-Els bisbes dels Estats Units tenen l'oportunitat (ja han sortit ràpidament amb un comunicat) de demanar hora amb el Papa i encarar una estratègia de cohesió i resposta als atacs de Viganò.

-Els nostres bisbes, i tota l'Església catalana, també tenim la oportunitat de fer costat al papa Francesc i mostrar-li la nostra adhesió. I podem aprofitar per exigir, com ha fet ell, que davant de qualsevol indicatiu d'abusos es comuniqui i s'actui immediatament, evitant així trames i conspiracions futures.

-Els creients podem reflexionar sobre les *fake news* i les suposades acusacions i interpretacions que es propaguen alegrement a la xarxa. Les fan servir poderosos mitjans de comunicació que s'alien amb una tupida xarxa digital organitzada per disparar anònimament contra el Papa a qui consideren una nosa per a la seva agenda. Francesc ja ha demanat als periodistes que jutgin ells mateixos la carta. Però el món autoreferencial de les xarxes socials fa que avui molts creguin que Viganò només canta les veritats a un Papa heretge. Alhora, es produeix una estranya aliança amb els substrats anticlericals que ho aprofiten per desprestigiar el fet religiós en general i l'Església en particular.

-Els catòlics no només tenim l'oportunitat de demanar perdó. Sobretot hem de posar remei a situacions d'injustícia, especialment si es donen dins de l'Església, i denunciar qualsevol actitud inapropiada, fugint del secretisme ancorat en una posició medieval i excessivament clericalitzada.

El Papa pot sentir que els fidels li fan costat no només amb pregàries o accions de suport -necessàries-, sinó amb l'esforç i la responsabilitat de cada creient que davant d'aquest complot es veu també cridat a donar testimoni de la seva esperança. En un context que no hi ajuda, ple de mentides i omissions. Però amb la confiança que l'important és reparar, demanar perdó i fer espai a la veritat dels fets. És el que ha demanat el Papa en aquest fructífer pontificat.

Catalunya Religió